

LOLA ANGLADA

HEU'S ACÍ que avui ens toca parlar de l'únic dibuixant il·lustrador femení i d'un nom conegut a l'estranger.

L'art de Na Lola Anglada, tan particular, és una obra curulla de suavitats i tendreses, amb una línia tova i gràcil que té totes les ingenuïtats susceptibles en un dibuix de mestre; il·lustra les rondalles i els contes d'una faiso

meravellosament simpàtica; dóna vida real als éssers forjats per la fantasia literària destinada als infants, tan propensa a nicieses si no hi ha el fre d'un bon gust que s'exterioritzi a cada moment. Quan dibuixa, ho fa en el sentit de la criatura que encara s'encisa a la vista d'un elefantó ple de serradures i que sols veu dels

objectes els colors llampants i les línies simples; estima les rondalles senzilles i de trama feliç, els fets familiars sense lluites ni xocs violents; molts cops, àdhuc sacrifica la seva espiritualitat culta per simplificar-la i poder-se fer entendre dels tendres cervells; en aquests casos es limita a *dir*, no a *explicar*; estudia els seus dibuixos sobre la base de que són per als infants i els resol tan diàfanament, que per ràpids que passin per davant dels nostres ulls tenim temps sobrat per fer-nos càrrec del que

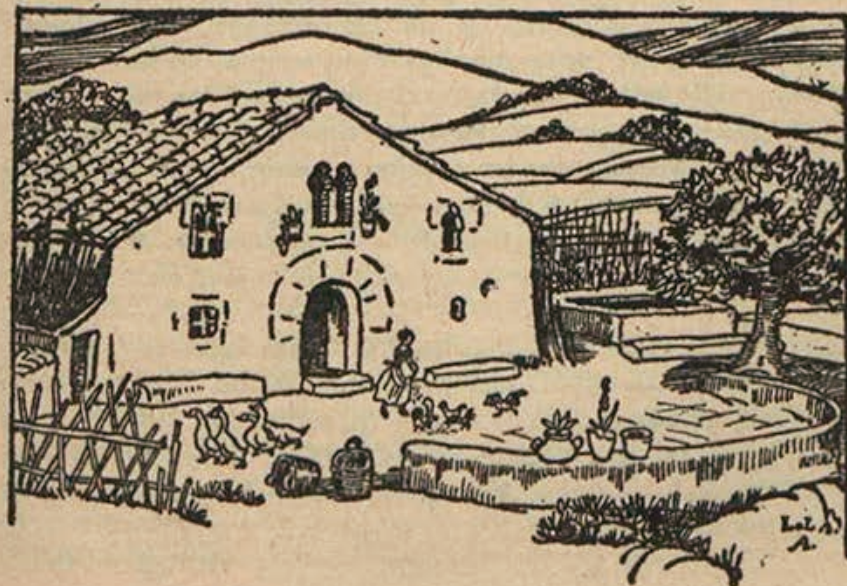

volen dir; en ells és inútil buscar-hi una segona intenció més o menys oculta, diuen de cop tot el que han de dir, expressen la idea amb el seu esclat característic, són treballs d'una veritat tècnica que encisa i d'una fantasia sempre vo-

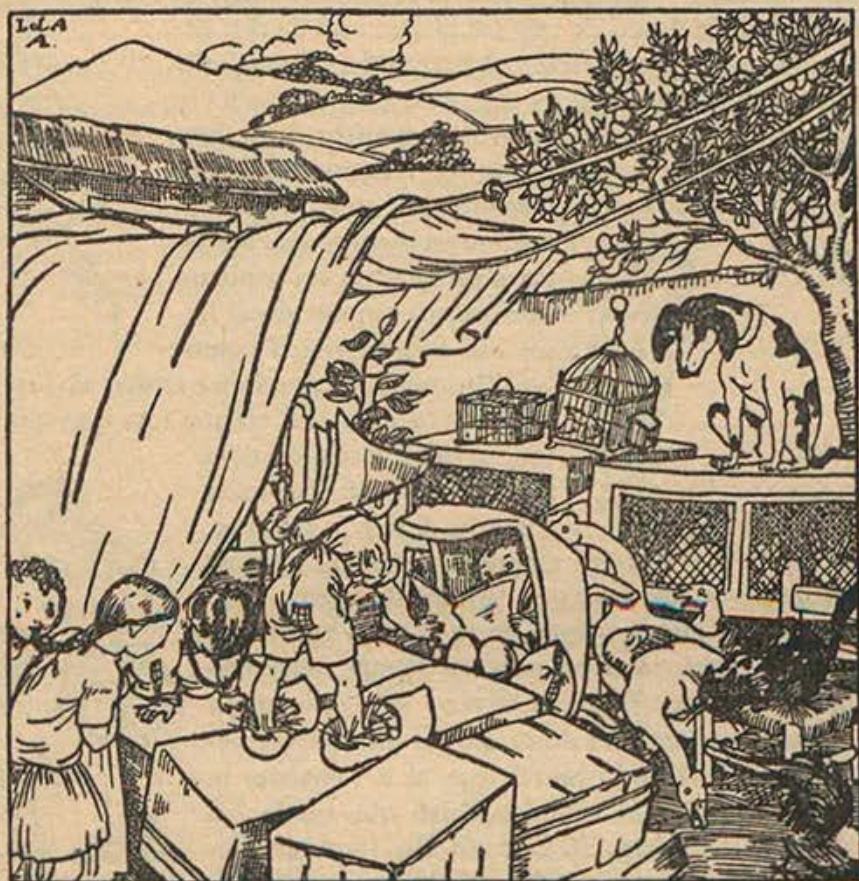

leiant i, per dir-ho amb dues paraules, femenina absolutament; i és que per introduir-se en el món dels petits, no n'hi ha prou en tenir un mestratge complet sia al llapis sia a la ploma; l'esperit ha d'humiliar-se per saber trobar el just valor a coses que en general creuen tots que quasi no en tenen; perquè el món dels set anys en amunt és molt diferent del de la inversa,

que és un món d'il·lusions tantost nascudes, tantost mortes i tornades a reviscolar en formes diferents, però de fons igual. Na Lola Anglada, amb la seva aguda intuïció, ha sabut descorre el vel que ens separa dels veritables infants. N' Ignasi Folch, escrivia: «Es rar que un pintor, a menys que sia una dona, pugui interpretar bellament el sentit espiritual i humà que té a l'ensems la imaginació infantil, de la mateixa faisó que ho fa Na Lola Anglada». La il·lustració de rondalles ingènues, les escenes de circ pescades ací i allí amb la seva més primària senzillesa, les historietes de lleu ironia, actes dels infants... tot ço que és

refinadament senzill i alhora espiritual, entra dins el camp de les seves especialitats. Un dels nostres artistes deia en una saborosa presentació: «Sembla talment que les rondalles us les expliqui l'àvia, però una àvia que no tingués més enllà de

quinze anys i no de nits i a la vora del foc, sinó a la llum del dia i damunt de l'herba gemada. Quins castells, quines fades, quines carrosses, quines donzelles trena-boniques! A la vora del foc teníem basardes, terrors, no sabíem mai si la rondalla acabaria tràgicament... Aquí no; el dibuix de l'Anglada és tan feliç sempre, tan optimista, que ja per endavant la seguretat del seu desenllaç agradable ens farà delectar contemplant les architectures de somni, els boscos intrincadíssims, les inacabables corrues de criats que serveixen plats inversemblants a una taula *pantagruèlica*, minúsculs exèrcits de ratolins, dracs informes horrorosament antediluvians i tantes i tantes creacions de la seva fecunda imaginació.»

D'aquesta artista tan completa van ací quisquenes belles mostres triades a l'etzar: *La Masia de l' Oncle Pau*, dibuix tractat de la faisó més dolçament primitiva que hom pot desitjar; una escena de la vida infantil i cinc dibuixos més que formen una sèrie il·lustrant una pàgina literària de la mateixa Lola Anglada, són cinc dibuixos dels bons que al nostre entendre li hem vist; màxima senzillesa dins la màxima expressió.

RICARD VIVES